

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020-253

Doknr.
194269

Dato
05-02-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 8. januar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 214 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 214:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 10. december 2019 fra Frederik Valdorf, jf. SOU alm. del – bilag 98.”

Svar:

I den vedlagte henvendelse beskrives nogle konkrete sagsforløb, der vedrører kommunernes behandling af sociale sager. Med afsæt i de beskrevne sagsforløb rejses i henvendelsen en række spørgsmål og betragtninger om bl.a. kommunernes sagsbehandling, dens konsekvenser for borgerne og om det kommunale tilsyns pligter og opgaver.

De i henvendelsen nævnte spørgsmål og betragtninger om kommunernes sagsbehandling giver mig anledning til at fremhæve, at det er et grundprincip i den sociale lovgivning, at afgørelserne træffes lokalt ud fra en konkret viden om borgernes behov, og altså der hvor man er tættest på borgeren.

Når en borger henvender sig til en kommune med et ønske om hjælp, har kommunen pligt til at vurdere alle spørgsmål om hjælp set i forhold til de muligheder, der findes efter den sociale lovgivning.

For at sikre og understøtte denne proces, hvor der foretages en konkret faglig og individuel vurdering, har kommunen også ansvaret for og pligten til at overholde de regler, som fastsætter rammerne for sagsbehandlingen, eksempelvis i forhold til sagsoplysning, begrundelser og partshøring.

Der er således med disse sagsbehandlingsregler tale om vigtige retssikkerhedsgarantier, der er med til at sikre, at borgeren inddrages, og at der træffes en korrekt afgørelse, der konkret afhjælper borgerens behov for støtte og hjælp. En anden væsentlig retssikkerhedsgaranti er, at borgeren har mulighed for at klage over kommunens afgørelse til Ankestyrelsen og således få efterprøvet, om kommunens vurdering er korrekt.

Det er derfor også efter min opfattelse meget bekymrende, når Ankestyrelsens undersøgelser viser, at der er for mange sager på det sociale område, der er behæftet med fejl, og det er et grundlæggende og meget vigtigt fokus at styrke sagsbehandlingen. Borgerne skal føle sig hørt og inddraget og skal betrygges i, at alle muligheder er blevet overvejet og indgår i behandlingen af deres sag. Der skal være tillid til, at kommunerne træffer de rigtige afgørelser. Den tillid opnås kun ved, at der generelt opleves høj kvalitet i sagsbehandlingen.

Der skal ikke være tvivl om, at det er min klare holdning, at også ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt skal borgeren have den rigtige hjælp i første omgang og ikke afvente en afgørelse fra Ankestyrelsen.

Der er allerede taget en række initiativer med henblik på at understøtte kommunernes sagsbehandling. Det gælder initiativer, der sigter mod at fastholde det lokale politiske fokus men også helt konkrete initiativer, der går tæt på den kommunale praksis.

Det er således obligatorisk for kommunerne at behandle det årlige danmarkskort over omgørelsesprocenter i Ankestyrelsen. Det er sammen med andre initiativer med til at sikre, at de ansvarlige politikere i den enkelte kommunalbestyrelse har fokus på og tager stilling til sagsbehandlingen i deres kommune.

Ankestyrelsens opgave er også at vejlede og gøre myndighederne endnu bedre til at afgøre sagerne korrekt. Det gør Ankestyrelsen på en række forskellige måder, hvor der er tale om konkret undervisning og konkrete drøftelser af forskellig karakter, herunder med fokus på problemstillinger, som udspringer af klagesagerne.

Desuden er der etableret en retssikkerhedsenhed i tilknytning til Ankestyrelsen, der også skal bidrage til en styrkelse af borgernes retssikkerhed på det sociale område. Enheden skal bl.a. arbejde med spørgsmål vedrørende kommuners praksis og en sammenligning af praksis i kommunerne, herunder sagsbehandlingstider, oplysning af sager og overholdelse af forvaltningsretlige regler, herunder regler om begrundelse, partshøring m.v. på socialområdet. I tilknytning til retssikkerhedsenheden er der nedsat et uafhængigt rådgivende organ, som kan pege på problemområder, som retssikkerhedsenheden skal udarbejde deskriptive analyser indenfor.

Endelig kan jeg nævne, at Ankestyrelsen siden 1. april 2017 har varetaget det almindelige kommunale og regionale tilsyn med Social- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Efter tilsynet blev overført til Ankestyrelsen, er der iværksat et løbende og struktureret samarbejde mellem tilsynet og Ankestyrelsens fagkontorer, der behandler konkrete klagesager på det sociale område. Ankestyrelsen har herved som tilsyn mulighed for at få viden fra Ankestyrelsens fagkontorer om forhold, der kan give tilsynet anledning til at rejse en tilsynssag. Det kan f.eks. være, hvis et fagkontor på grundlag af konkrete klagesager har mistanke om en generelt ulovlig praksis eller en forkert forståelse af lovgivningen i en kommune.

Samarbejdet mellem tilsynet og Ankestyrelsens fagkontorer understøtter også en øget opmærksomhed på anvendelsen af fagedfunktionen med henblik på at sikre overholdelse af Ankestyrelsens afgørelser. På børneområdet er f.eks. indført faste procedurer med systematisk opfølgning på kommunernes efterlevelse af de pålæg om udarbejdelse af børnefaglige undersøgelser og lign., som Ankestyrelsen giver.

Der er således iværksat en række tiltag, som skal understøtte kommunernes sagsbehandling og være med til at styrke kvalitetsudviklingen i kommunernes opgaveløsning på det sociale område. Tiltagene skal selvfølgelig have tid til at virke, men det betyder ikke, at regeringen hviler på laurbærrene. Vi vil til stadighed arbejde for en bedre kvalitet i sagsbehandlingen. Derfor er et løft af kommunernes sagsbehandling også et centralt omdrejningspunkt i det arbejde, som regeringen har igangsat på området for udsatte børn og unge.

Med venlig hilsen

Astrid Krag